

CONVENTIUNEA COMERCIALĂ

ÎNTRE

AUSTRO-UNGARIA

SI

ROMÂNIA

DE

PRINȚUL GEORGE BIBESCU

BUCURESCI

TIPOGRAFIA CURTEI REGALE, PROPRIETARI F. GÖBL FILII
12., PASAGIUL ROMAN, 12.
1885.

CONVENTIUNE COMERCIALĂ

ÎNTRE

AUSTRO-UNGARIA

ȘI

ROMÂNIA

DE

PRINȚUL GEORGE BIBESCU

BUCURESCI

TIPOGRAFIA CURTEI REGALE, PROPRIETARI F. GÖBL FII

12, PASAGIUL ROMAN, 12.

1883

CONVENTIUNEA COMERCIALA
ÎNTRE
AUSTRO-UNGARIA ȘI ROMÂNIA

București, 4 Ianuarie 1885

Convențiunea Comercială închișiată între Austro-Ungaria și România, la 22 Iunie 1875, ratificată de către ambele Puteri la 20 Mai 1876, și pusă în aplicare la 1 Iulie 1876, expiră la 20 Mai 1886. Articolul XXXI stipulează că: «în cas când nici una din Inaltele Părți «contractante nu ar fi notificat, cu două spre-țece luni «înainte de finitul perioadei de 10 ani, intențiunea sa de «a face să-ă inceteze efectele, ea va remâne obligătoare «până la expirarea unui an, din diua în care una sau «cea-lăltă din cele două Inalte Părți contractante o va «fi denunciat».

Așa dar patru luni numai ne desparte de termenul Convențiunii.—Despre intențiunile Guvernului într'acea-

sta n'a transpirat nimic positiv până acum. Tăcerea chiar ce se păstrează cu inderătnicie asupra unei cestiuni atât de vitală pentru țară, este de natură a nelinișcii foarte serios opiniunea publică. Intr'adefăr, voi-va oare guvernul, în cas când ar avea de gând a denuncia Convențiunea și a propune în locu-ă o alta, să o facă fără studiu prealabil, și s'ar putea oare face acest studiu fără concursul bărbăților speciali, fără concursul Camerelor de Comerciu, în fine fără îndelungă și serioasă pregătire, care dupe noă cătă să fie deja începută?

Cu toate acestea ne place a crede că actualul cabinet nu va cădea în aceeași greșală care a comis-o guvernul din 1875 încheiând o convențiune pucin studiată, și că se va inspira de înțeleptele reflecționi expuse de către d. Kogălniceanu în referatul seū către Consiliul de Miniștri, din 28 Maiu 1876.

«Se scie—dicea acest bărbat de Stat cu vederi lirn-peđi, — că tractatele și convențiunile de comerciu «într'un cuvēnt toate actele internaționale care trac-«tează despre interesele materiale ale unei țărăi, re-«clamă un studiu mai aprofundat decât însăși tractatele «politice; căci, în cele d'ântēi, se poate ca un singur cu-«vēnt ce n'ar fi pus la locul seū, să decidă de soartea «unei industrii, unei ramure de comerciu, să distrugă «chiar un element de avuția națională. Si de aceea, în «cele-lalte țărăi, tractatele de comerciu sunt studiate și «proiectele redactate de către administrațiunile agricultu-«rei, comerциului, vămei, — ministerul afacerilor Străine

«reservându-și numai să dea acestor instrumente forma diplomatică. Mai mult încă: obicinuit aceste tractate sunt susținute în adunările parlamentare de către ministrul Finanțelor și de către acela al Comerciului, precum să și făcut, în ce privește Convențiunea noastră, la Viena, și la Pestă, unde miniștrii Comerciului și Finanțelor au apărat singură acest act internațional.

«La noi lucrul n'a mers aşa. Totul s'a proiectat, totul s'a închiriat de către ministrul nostru al afacerilor Streine, fără a participa de loc miniștrii Finanțelor și Comerciului.

«Ministrul afacerilor Străine a făcut un proiect; a permis apoi un contra-proiect al guvernului Austro-Ungar; acest contra-proiect a fost supus Consiliului Miniștrilor și dintru acest travaliu grăbit, la care n'aș luat parte și Camerele de Comerț, nici măcar o comisiune de Comerțianți, de Industriași, într'un cuvînt de bărbați speciali, a isvorit Convențiunea ce cată a dirige pe timp de dece ani, interesele economice ale României.»

Este adevărat că, în urma interpelărilor ce s'aș făcut de ună-dă în Cameră și în Senat, în privința Convențiunii Comerciale, Guvernul s'a arătat favorabil la numirea unei comisiuni însărcinată a studia această Convenție și a semnala «relele ce decurg dintr'insa, cum și remediele care ar trebui să i se aducă la timpul oportun». Însă trebuie oare să conchiidă cineva, din această învoie la moțiunea Camerelor, că Guvernul ar fi hotărît să pună capăt unei stări de lucruri atât de prejudici-

țială intereseelor țerei? Și oare faptul, că bărbați poltici cari sunt astăzi la putere sunt tocmai aceia cari au făcut odinioră Convențiuni, opoziționea cea mai violentă, ne autorisă să credem că au să rămână fidel principiilor de cari se țineau atunci?

Din nenorocire este prea de adjuns adeverit că păstrarea puterii are tristul privilegiu de a te face să vezi, în ceea ce unile cele mai puțin indoelnice, altfel de cât când le discuți ca simplu mandatar al națiuni. De aceea nu se pare mai cu minte ca, mai nainte de a ne pronuncia, să acceptăm a vedea atitudinea definitivă ce o va lua Guvernul român.

Orijum ar fi, termenul fixat pentru denunciarea convențiunii din 1876 este aproape; și se poate lesne înțelege că România ar voi să vadă denunciându-se în grabă această Convențiune, contra căreia protestă experiența de totă dinau, din curs de nouă ani, foarte scump plătită.

II.

Să vedem care era mișcarea generală a comerciului înainte de Convențiune.

In cursul celor șase ani, cari au precedat punerea în vigoare a Convențiunii, mișcarea comercială a României a dat cifrele următoare :

	EXPORT	IMPORT
1871	Leă 176,130,064	82,927,288
1872	» 166,557,104	109,327,780
1873	» 157,570,732	97,867,167
1874	» 134,713,818	122,794,114
1875	» 144,962,079	100,834,164
1876	» 235,256,286	165,933,503
Totaluri	<u>1,015,190,083</u>	<u>679,684,016</u>

Așa dar în cursul acestuia period, exporturile aă fost neîncetat mai pre sus de importuri, și țara a beneficiat de diferență, adică de **335,506,067** leă, ceea ce dă pe tot anul o mijlociuă de aproape **56 milioane**.

Să vedem ce devine această mișcare comercială de la 1877 înceoa.

S'a aplicat Convențiunea Comercială. Indată, ca prinț'o ısbitură cu toagul, situațiunea se schimbă de sus până jos ; din bună, din foarte bună, precum era, se face rea. Iată și proba :

	EXPORT	IMPORT
1877	Leă 141,081,100	335,518,999
1878	» 217,041,727	306,582,302
1879	» 238,650,006	254,482,629
1880	» 218,918,878	255,336,415
1881	» 206,518,817	274,757,458
1882	» 244,730,199	268,851,921
1883	» 220,650,279	359,907,178
Total	<u>1,487,590,506</u>	<u>2,055,466,902</u>

Deci, în cursul acestuia al duoilea period, importul a fost

neîncetat mai pre sus de cât exportul, astfel în cîl, *la capătul acestor 7 ani, cumpăna¹⁾ în defavoarea ţărei a fost de 567,876,396 leि, adică pe tot anul o mijlocie de 81.125,199 leि!*

Țara a putut să plătească acăstă sumă enormă cu economiele ei din anii precedenți, dar, dacă s'ar prelungi situațunea aceasta, de unde oare ar lua România mijloacele necesare, spre a împlini diferența dintre importul și exportul ei? Cestiuze din cele mai grave, și care pune în joc tot viitorul economic al țărei.

Este adevărat că, de la anul 1878 exportul României

¹⁾ Se va nura cine-va poate a găsi aci, în această lucru, mențiunea repetată a *Balancei Comerciului* și poate că se va întreba de nu cum-va căde pe malurile Dunării sunt în nescunță, că acea faimoasă teorie a balancei Comerciului a fost uată în respăi de către Economisti moderni și că n'a mai remas nimic dintr-însa în cei inițiați de când cu spiritualele sarcasme ale lui Frederic Bastiat. Însă fie linișciti, se scie și la Bucurescî, ca și pe aură, că exportaie și importar sunt numai numuri deosebite ale uneia și a celeiașă operațiună, schimbul producătorilor

Orfă că cineva ar vinde, ori că ar cumpăra, cu alte cuvinte exporteze, sau importeze, nu face de cât un schimb de produse. E lămuitor. Și pe cât timp sunt schimbului, schimburui multe, toate și meig bine unu, vorbind economiceșce. Înșă, în viața economică a Națiunilor, sunt cu puțință multe variațiuni despre care mănuirește statistică, care arată că un popor se rădîcă sau scade din punctul de vedere al puterii producătoare. Deci *Balancea Comerciului*, aşa de blestemată de către teoriieni cei fără de păcate, are totuși avantajul de a ține cont de aceste variațiuni și de a prezinta viu înaintea ochilor această mișcare în sus sau în jos a vieței industriale a unu popor. Să ui se permită dăi a ne servi înțiu căt-va de acest vechu criteriu, el aie cel puțin meritul de a fi înțeleas de public care e deprins cu dînsul „In regulă generală, ” dice unul din Economisti, excedentul acesta de importuri, mai cu seamă când se prelungesc, este semn de suferință, de rău în corp, sau de decădere industrială, și trebuie să provoace atențunea legiuitorului “ D Heivé Bazin Tractat elementar de Economie Politică Paris 1885

să sporit în mod similar ; însă această creștere nu să ar putea pune la activul Convențiunii : ea vine numai și numai din faptul că abundența producționii agricole a sălii în realitate exportul general.

Despre aceasta e lesne a 'și da cineva compt după tabloul ce urmează :

Export de Cereale

De la 1871 până la 1877

1871	144,897,222	saă	82,23 %	a exportului total
1872	117,104,956	»	70,18	»
1873	119,096,845	»	75,62	»
1874	99,216,402	»	73,65	»
1875	105,212,696	»	72,57	»
1876	165,159,621	»	70	"
	<u>750,687,742</u>	leă		

De la 1877 pînă la 1883

1877	78,524,406	saă	55,65 %	a exportului total
1878	142,028,238	»	65,44	»
1879	173,160,085	»	72,60	»
1880	167,799,823	»	76,65	»
1881	157,255,757	»	76,68	»
1882	197,920,416	»	80,96	»
1883	<u>172,557,012</u>	»	63,90	»
	<u>1,089,245,737</u>	leă		

Al doilea periodă dă dar spor de 339,557,995 leă, și proporția unei acestui export, în raport cu exportul general, a dat, pentru cei șase ani d'ântâi, o mijlociuă de 73,04%, iar pentru cei 7 din urmă o mijlociuă de 69,59%.

Daca această din urmă cifră este mai slabă, cauza este, că anul 1877, epoca resboiului rusos-turc, a procurat exportului puțin lucru, fiind că partea cea mai mare a cerealelor s'a întrebuințat spre alimentarea armatelor russesci. Fără această împrejurare, mijlocia aflată pentru periodul al duoilea ar fi fost mai pre sus de cât aceia a celuil dântei. Insă Convențiunea Comercială, o repetăm, n'are a face de loc într'acest rezultat; chiar fără dînsa România n'ar fi produs o kilă de cereale mai puțin. De altă parte, există o ramură de bogătie națională, care a fost tot-d'a-una foarte producătoare pentru România; vojm să dicem, *a vitelor și a productelor animale*. Deci, producția aceasta a încetat d'odată de a mai prospera, și merge tot scădând, de la Convențiune încoa, precum se va vedea din cifrele ce urmează:

1871	26,418,717	Lei	1877	28,551,167	Lei
1872	34,741,602	»	1878	24,544,039	»
1873	30,915,872	»	1879	23,641,266	»
1874	27,094,730	»	1880	19,829,942	»
1875	25,523,479	»	1881	21,510,768	»
1876	29,671,368	*	1882	14,757,702	»
	<u>174,365,768</u>			<u>132,834,884</u>	

Scăderea dar a fost, pentru cei șase ani din urmă, de 41,530,884 lei, adică aproape o mijlocie cam de 7,000,000 lei pe an, și această diferență privesce mai cu seamă exportul nostru cu Ungaria.

Unde să aflăm cauza acestei scăderi? Dupe d. ministrul al afacerilor Străine, România ar trebui să o atribue

epizootie, care ar fi oare-cum la noi în stare permanentă.

Dupe d. Kogălniceanu vătămarea adusă comerciului nostru de vite ar fi rezultatul neobservării tractatului de Comerciu de către autoritățile ungurești. « Aceste autorități, dice d. Kogălniceanu, închid fruntaria sistematic vîtelor noastre. »

Dupe d. Aurehan, ministru în ultimul cabinet Brătianu, s'ar fi petrecut faptul acesta : neguțătorii noștri trec fruntaria și sosesc chiar la Pesta cu turmele lor de porcă. Însă acolo nisce comisiuni de veterinară descopere că vîtele lor au *tot felul de boale*;—boale de picioare, boala peleă; aşa în cât, aflându-se în imposibilitate d'a se întoarce cu dînși în țară, comercianții preferă să-și vândă marfa pe mai nimic. Se înțelege că în asemenea condiționări, neguțătorii români stață la chibzuire dacă trebuie să se risce preste fruntarii, și bine își poate da seama cineva despre prejudiciile ce rezultă din această stare de lucruri pentru una din ramurile cele mai producătoare ale comerciului nostru.

Explicația aceasta confirmă încă un adevăr, pe care a trebuit să l recunoascem : că, din momentul în care Convențunea Comercială intră în acțiune, România perde exploatarea productelor ei celor mai bogate. Intr'adevăr exportul grânelor sale se umflă la suflarea unor împrejurări excepțională, care multă vreme nu se vor mai reproduce poate ; însă toate cele-lalte produse ale sale agricole sufere o adevărată derăpănată.

III.

Cuř a profitat oare această revoluțione în mișcarea co-mercială a României? Aproape exclusiv Austro-Ungariei ale cărui exportaționi au luat d'odată o desvoltare ce nu s'a mai oprit.

Judece-se despre aceasta :

Comerciul României cu Austro-Ungaria

	EXPORTURI	IMPORTURI
1877 Lei . 49,415,218		37,028,629
1812 81,688,383		38,773,290
1873 68,768,568		39,348,143
1874 55,476,370		48,308,102
1875 38,735,496		40,206,059
1876 73,790,878		78,885,051
Lei . <u>367,874,913</u>		<u>282,549,274</u>
1877 Lei . 90,134,238		179,782,782
1878 67,273,674		168,043,027
1879 68,856,820		124,754,860
1880 82,958,681		126,401,465
1881 72,131,702		134,963,201
1882 74,706,217		134,514,529
1883 . . . 71,478,385		153,972,506
Lei . <u>527,539,717</u>		<u>1,022,432,370</u>

Așa dar de la 1871 până la 1877 România i-a vândut Austro-Ungariei mult de cât a cumpărat de la dînsa, iar diferența în favorul ei este de 85,325,639 lei, sau o mijlocie de 14,220,939 lei pe an.— De la 1877 până la

1884 cumpăna este în defavoarea țărei cu suma enormă de 494,892,653 leă, care dă o mijlociuă anuală de 70,698,950 leă, și dacă compară cineva suma aceasta de 494,892,653 leă, excedent al importului în mișcarea comercială dintre România și Austro-Ungaria, cu suma de 567,876,396,—excedentul indicat al importului asupra exportului comerciului general al României, constată că acest de maș sus *excedent, mai în întregul seă, a revenit Austro-Ungariei.*

Iată rezultatul Convențiunii Comerciale. N'avem oare temei de a șe dice, că ea a fost desastroasă pentru România, și că preînvoirea ei ar fi o lovitură funestă dată în viitorul seă economic?

Să intrăm în unele amănunte și să vedem care sunt articolele austro-ungare a căror importare în România a luat maș mare întindere.

Pelariă, obiecte de pele. În 1876, importul acestui articol era de 8,698,536 leă (din care 3,000,000 încălțaminte); în 1877 el se urcă la 14,881,994 leă (din cară 8,193,386 încălțaminte); în 1878 adjunge la 37,291,005 leă (din cară 11,245,500 încălțaminte); în 1879 la 22,649,760 leă, (din cară 6,312,000 încălțaminte); în 1880, la 22,867,622 leă, (din cară 7,415,000 încălțaminte); în 1881, la 23,311,538 leă, (din cară 10,500,474 încălțaminte); în 1882, la 25,095,528 leă, (din cară 13,388,832 leă încălțaminte). Importul dar al acestor articole a treut preste întreit.

Materii textile și industrii derivate. — În 1876, impor-

tul a fost de 15,973,525 leă, (din cară 2,978,368 îmbrăcăminte). — În 1877 el se urcă la 36,494,523 leă, (din cară 8,986,320 îmbrăcăminte); în 1878, la 44,093,036 leă, (din cară 7,401,496 leă, îmbrăcăminte); în 1879, la 33,400,885 leă, (din cară 6,836,158 îmbrăcăminte); în 1880, la 33,583,919 leă, (din cară 7,645,452 îmbrăcăminte); în 1881, la 39,376,398 leă, (din cară 7,772,091 leă îmbrăcăminte); în 1882, la 35,134,452 leă, (din cară 8,121,676 leă, îmbrăcăminte). — Această importare a aduns dar la preste îndoioit.

Lemnărie și industrii derive. — Importul a fost de 8,178,675 leă, în 1876; de 18,611,933 leă, în 1877; de 11,440,995 leă, în 1880; de 12,347,459 leă, în 1881; de 13,673,918 leă, în 1882. În mijlociu el s'a îndoioit.

Metaluri și fabricațiuni metalice. — Importul a fost de 9,425,369 leă, în 1876; de 48,325,197 leă, în 1877; de 23,055,519 leă, în 1878; de 20,520,637 leă, în 1879; de 20,128,738 leă, în 1880; de 20,044,613 leă, în 1881, de 18,503,226 leă, în 1882. În mijlociu el s'a întreit aproape.

Faciă cu mersul atât de în sus al exportului ei în România, Austro-Ungaria se va resemna oare a perde un aşa vast câmp de exploatare, sau căcar de a-l vedea micșorându-se? Răspunsul la această cestiu, este subordonat abilității, dorinței de bine a Guvernului român.

IV.

Se va putea, cu toate acestea, obiecta că și exportul

din România în Austro-Ungaria a sporit în anii din urmă. Asta e adevărat ; însă sporul acesta, precum am mai avut ocazia a constată, aproposito de comerциul general, este independent de Convențiune ; el vine numai și numai din abundența producțiunii de cereale ; el s'ar fi produs în oră-care împregiurare și fără Convențiune.

Intr'adevăr de la 1871 până la 1877 România a exportat în Austro-Ungaria de 367,874,913 lei ; de la 1877 până la 1884 de 527,539,717 lei ; spor ; 159,664,804 lei. Exportul de cereale a dat cifrele următoare :

1871	17,866,171	lei adică 36,15%	din exportul total
1872	45,724,815	» 52,36	»
1873	35,811,838	» 52,22	»
1874	30,317,521	» 54,65	»
1875	17,428,754	» 44,47	»
1876	29,810,773	» 40,37	»
Total	<u>176,959,872</u>		

Mijlocia de 46,37 la sută din exportul general.

1877	46,414,397	adică 51,49	din exportul total
1878	39,430,134	» 58,61	»
1879	37,566,455	» 55,98	»
1880	54,066,411	» 61,55	»
1881	45,080,412	» 62,49	»
1882	50,080,412	» 67,03	»
1883	53,450,000	» 74,65	»
Total	<u>326,088,221</u>		

Mijlocia de 55,97 la sută din exportul general.

Diferența între cele două totaluri este de 149,128,349 Astfel exportul general prezintă, în perioadă din urmă un spor de 159,664,804 leă ; al cerealelor, un spor de 149,128,349 leă, adică o diferență de 10,526,455 leă, diferență prea slabă în profitul celor-lalte ramure ale exportului¹⁾.

În ceia ce privește animalele și derivatele lor, exportul în Austro-Ungaria, care de la 1871 până la 1877 se bălăbănea între 25 și 30 milioane, s'a scoborât din ce în ce până a nu mai fi de cât de 9,507,699 leă, în 1882.

Am indicat mai sus causele acestei mișcări scoborânde.

Alte două obiecte importante de export, lânurile și peile, se văd și ele în scădere. Într'adevăr, cele d'ântâi ați produs de la 1871 până la 1877 leă 32,120,498, iar de la 1877 până la 1883 suma de 25,698,714 leă : scădere 6,421,784; cele d'al doilea ați dat, de la 1871 până la 1877, suma dn 19,359,621 leă, iar de la 1877 până la 1883 suma de 14,682,500 leă : scădere 4,679,101 leă.

Astfel, afară de cereale, producțunea industriei române în curs de șapte ani, de la data Convenției Comerciale, s'a oprit în desvoltarea ei. Ea a căzut într'un fel de lângazeală și de marasm, — simptomă foarte gravă, — căci a nu progresă este a peri. Oare de aceasta să fie amenințată în scurt timp industria Română ? Da, dacă Convențunea Comercială se va proroga aşa cum e.

¹⁾ Acest spor de 10,526,455 leă se datorăse la niște categorii ca fructe, legume, combustibile și altele

V.

Aceste rezultate bine constatare, cată a ne întreba . cum se face că Convențiunea Comercială a avut o influență atât de funestă asupra mișcării economice a țărei ?

E oare admisibil că, de la un an până la altul, trebuințele în România aș aduns astfel în cât aș provocat o consumație induitoare și întrețină ?

A se spori pe fie-care an trebuințele, nu este lucru surprindător ; fenomenul este natural și toate popoarele îl suferă, potrivit cu menținerea lor pe calea progresului și a civilizației. Însă fenomenul acesta nu s-ar fi produs aşa d'odată, și în nisice proporții atât de prodigioase, fără o cauză exterioară, și cauza este că : Convențiunea Comercială, prin scutirea de drepturi (vamă) ce o acordă unor produse austro-ungare, prin scăderea tarifelor cu care face a beneficia alte produse, le a favorizat într'atâta intrarea în țară, în cât industria națională s'a aflat în neputință de a lupta contra unei asemenea concurențe. Diversele industrii existente aș incetat de a mai produce un mare număr din articolele ce alimentau consumația interioară, de oare-ce Austro-Ungaria le da mai eftin ; diverse alte industrii, a căror aşeđare în țară se anunță, chiar și ca principiu aș avortat, nu s'a putut crea tot pentru același motiv : că produsele lor nu s-ar fi putut da pe prețul productelor austriace. Nu ne va fi greu a sprijini, cu probe, cele ce punem înainte.

Imbrăcămintea și încălțăminte, reprezentă, la importul Austro-Ungariei din 1882, suma cam de 20 milioane

Dar România n'ar putea oare să se îndestuleze ea însăși pe sine cu cele duoă articole ? Ea posedă toate materiele prime necesare ; lucrătorul român este ager, destoinic la tot felul de lucrare, și productele ce-îi ies din mâinî pot rivalisa cu cele mai bune producte austro-ungare, însă e silit să le dea cu preț mai rădicat.

A fost un timp când fabrice importante, de postav existau în România : a d-lui Kogălniceanu la Neamțu , a d-lui N. Băleanu la Dragomireșci; a d luî Simu la Bucureșci; când fie-care familă de țerani, fie-care monastire fabrica stofe de haine, stofe solide și cari duceaă la purtare ; când încălțămîntea bună și țeapănă se confecționa de către lucrătorii români. Daca locuitorii de la orașe, cu gusturi mai rafinate, doresc a 'și procura stofe și încălțămînt de fantasiă, provenind din industria streină, ei totuși purtau productele industriei naționale ; cât pentru locuitorii de la țară, aceia se țineaă numai de dînsele.

Astă-dîi numai merge astfel . Austro-Ungaria ne a adus articolele sale, de calitate mediocă, este adevărat, dar avînd meritul ieftinătății ; favorisată prin tarife reduse, în puțin timp ea a inundat țara cu productele sale, de la casa omului de oraș până la coliba țeranuluî.

Din cauza aceasta fabricațiunea națională merge mereu spre peire, cu toate sforțările, zelul, mai presus de orî ce laudă, al asociațiunei doamnelor Române, de a rădica industria scoarțelor, pânzelor și stofelor de lână. *Furnica* este numele acestei societăți, al cărui suflet intelligent și devotat este Președînța, d-na Elena Cîrnuescu.

România este una din țările cele mai păduroase ale Europei; ea posedă în pădurile sale tot felul de lemne ; cu toate acestea ea cumpără pe fie care an, de la Austro-Ungaria, lemne de construcție de 12 până la 15 mihoane. Pentru ce ? Fiind că acest articol este scutit de orice plată la intrarea sa în România. Iar dogăria, care o dată era atât de prosperă, se stinge astăzi prin provenințele Brașovului.

România posedă isvoare nesecate de petrol ; cu toate acestea îi mai dă și Austro-Ungaria. Pentru ce ? Pentru că niciodată acest articol nu plătesc vamă. Am putea să mai citesc multe exemple ; dar cele ce le citărăm ne par destul de convingătoare.

VI

Mult timp lumea a fost pătrunsă, în România, de ideea că în țara aceasta agricultura trebuie să fie tot, iar industria nimic, sau puțin lucru. A ști să sănătatea să producă cât mai multe cereale posibile, pare a fi obiectul unic al preocupării generale. Toți pleacă de la ideea aceasta, că celelalte țări vor avea tot-dată-una trebuință de cereale și că România va fi tot-dată-una sigură de a ști pe trece pe ale sale. Fără să vom a pune în socoteală diferențele circumstanțe, cari sunt de natură a vătăma recolta atât în cât s-o împușcăze prea din cale afară, noi credem că Românul nu trebuie să uite, că ceea ce putea fi adevărat, până la oare-care punct, acum 20 de ani, nu mai este de loc așa, când vedem marea intindere ce a

luat, în cât-va ani, producțjunea cerealelor din America, din India, din Australia. Nu trebuie să se peară din vedere că în părțile acelea se produce cu puțină cheltuială, că costul transportuluſ din Asia, Australia și America în Europa, este mai scădut de cât acela din interiorul continentuluſ European ; că această diferență nu va scădea curēnd, și că în fine grāul American, Indian sau Australian, obținut prin toate perfectionările aduse agriculturē, este de calitate mai bună. În condițiile acestea, ne-gândindu-se cineva de cât la agricultură și necăutând să desvolte industria, face o mare greșeală.

Să ne spunem totă cugetarea.

Nu poate fi o concepție mai falșă și mai vătămătoare de cât aceea a unei singure producții.

Cea d'ântēlū gândire a unuſ popor care doresce a-ſi asigura existența, este să aibă într'unite la dīnsul, pe teritoriul ſeū, toate lucrurile absolut necesare pentru subsistența ſa, pentru înarmarea și întreținerea forțeſ sale armate ; să nu depindă, pentru niči unul din aceste lucruri necesare, de relațiile comerciale, ce poate avea cu veciniſ ſeū.

Numai în condiția aceasta, un popor va avea negreſit o stare economică și cele trebuincioase pentru apărarea ſa, când ar fi atacat.

Ceva mai mult : un popor dat la o singură industrie, ori cât de productivă ar fi ea, devine natural tributarul celor-alte popoare pentru tot ce nu produce el, și cu mare greutate se va sustrage de la această dependență, care îl

lasă la bunul plac al vecinilor săi ; fiindcă industria unică la care se vor fi dat lucrătorii săi, făcând oare-cum dintr-înșii nisce unelte formate prin deprindere, improprii pentru orii ce altă muncă, va lipsi tot-d'a-una acestor lucrători, îndemânarea, bărbăția, emulația. Va merge astfel, până se va forma o nuoă generație ; iar până atunci la câte primejdii nu va fi expusă această nație ! Va și de poporul acela unde nu concurează toate industriile de o dată !

Când un popor face abia cei d'ântâi pași pe calea dezvoltării sale industriale, sistemul protector se impune lui ca o necesitate. Trebuie să ne servim de sistemul protecționist :

1º spre a stabili și a desvolta, la un popor născând, toate industriele de cărui are trebuință ca să 'și asigure o existență economică independentă, la o întâmplare, ceea ce trebuie tot-d'a-una prevăzut, de agresiune și de resboiu din partea vecinilor.

2º spre a stabili și a desvolta la un popor toate industriele, a căror coexistență este necesară, ca să suscite și să formeze la acest popor noțiuni economice întinse și sănătoase, un gust inspirat de adevărul sentiment al frumosulu, toate îndemânările ce se cuvin muncei.

Negreșit că cineva poate să se desfacă mai mult sau mai puțin de protecție, când pentru a excita zelul industriașilor cărui se neglige și lăudă se îmbolnăvi de ankylosă, când pentru a forma o alianță strânsă cu un popor amic, când pentru a se feri de relații prea intime cu un

vecin primejdios. Insă sistemul protector se impune pre-tutindenă unui popor născend.

Daca guvernul român, înainte de a închidea Convenția cu Austro-Ungaria, s'ar fi inspirat de lecțiile din istorie, ar fi vădut că Francia, Engleteră, America, adăpostiseră, la spatele protecției, industria lor născendă; și daca ar fi făcut închete, asupra stării comparate a forțelor industriale ale Austro-Ungariei și României, ar fi avut de grija a nu sacrificia atâtea industrii concurenței prea puternice a Austro-Ungariei.

VII

Ar fi nedrept să lase cineva să apese o răspundere prea grea asupra oamenilor cari, la 1875, aștrebuia să negocieze și să subsemneze tractatul de comerț cu Austro-Ungaria.

Ceea ce a lipsit mai cu seamă acestui tratat, făcut cu o precipitație regretabilă, este adunarea la un loc a măsurilor preservative, cari una dupe alta ar fi pus industria română în stare să susțină concurența industriilor Austro-Ungariei.

Neavând respunderea pentru executarea ce să facă acestui tratat, negoțiatorii lui căță să mai beneficieze și de circumstanțele politice, cari în momentul acela, impuneau imperios României să facă un act de Stat independent și suveran.

România care, de drept, nu perduse niciodată autonomia sa, dar care, în fapt, suferise prepotenția Fanario-

ților, se luptă de la 1821, pentru redobândirea independenței sale. Anteia sa desrobire datează de la tractatul din Adrianopole, 1829.

Tractatul din Paris, 1856, marchează a doua fază a desrobirii României

Cu toate acestea Poarta păstra asupra Principatelor Danubiane o suveranitate, căreia suvenirile unuia trecut încă de tot proaspăt, nu-i permiteau a-ți da numai o valoare onorifică și nominală. —Și conferința de la Londra 1871, a făcut pe România să simtă prea mult, că independența sa este încă precarie și amenințată.

La 1875 România avea dar tot interesul, cel mai mare interes, să facă, dacă era cu puțință, un act de suveranitate națională

Austro-Ungaria, precum și Rusia, îndată dupe aceea se oferi să subscrive un tractat de comerț. Cum ar fi putut România să scape o asemenea ocasie dă se afirma independentă și suverană? Oare trei ani mai în urmă, la 1878, la congresul de la Berlin, n'a rădicat iarăși, diplomația, obiecțiunile în contra recunoascerii independenței României, și nu se puseseră condițiunile foarte oneroase acestei recunoasceri? ¹⁾

Să nu mai insistăm.

Ministrii cari au subscris la 1875 tractatul de comerț cu Austro-Ungaria, nu și au dat negreșit socoteala de toate consecințele ce era să aibă; să recunoas-

1) Incidentul acesta, care a suținut mult chiar lumea diplomatică, este pus în relief în *Istoria unei Fruntearii* de Prințul George Bibescu.

cem, cu toate acestea, că făcându-l aŭ fost conduș de cugetul că eī îndeplineaū un act de politică națională.

Ceea ce este de regretat e că această Convențiune a fost lăsată în voia eī, în loc de a fi însotită și urmată de nișce măsuri proprii, cari să procure industriei române toate mijloacele, toate forțele posibile și disponibile pentru dînsa, pe teritoriul român. Era foarte sigur că industria României, îngagiată fără rezăam în lupta cu totul nepotrivită în care o arunca Convențiunea Comercială, să fie amenințată de a se vedea oprită în desvoltarea sa și de a nu întâlni maăîn urmă în cale-ă de cât neadjuansuri surprise și perderi.

Era maă nainte de toate neapărat a o provedea cu mijloace de transport și cu un sistem de viabilitate cari îl îpsesc. Aproposito de aceasta să ne fie permis a ăice aci câteva cuvinte asupra unui proiect de canalizarea rîurilor române, care a fost propus guvernului român, dar pe care acesta, cu o neexplicabilă nepăsare, nu l'a primit.

Se scie că cursurile de ape joacă tot-d'a-una, împreună cu căile ferate, un rol din cele mai binefăcătoare în sistemul căilor de comunicație ; că în alte ăeri, nu numai că nu se gândesc să neglige acești prețioși agenți de transport, dar încă se preocupă, chiar cu prețul a mari sacrificiuri, să le dea o întindere mai mare. România, din punctul de vedere al cursurilor de ape, n'are pentru ce să învidieze pe cele-lalte ăeri; ea este udată de o mulțime de rîuri, cari pot deveni navigabile sau plutitoare. Cu toate

aceslea, afară de Prutul și Siretul, ele nu sunt, ba sunt chiar departe, de a fi apropiate cu viabilitatea țărei.

Dar altminteri câte avantaje n'ar aduce țărei, o lucrare de canalisare ! Un asemenea canal ar reduce cu 50 la sută prețul transportului cerealelor în interiorul țărei ;—ar da o valoare mai mare domeniilor statului, cari sunt deținute de schelele Dunării și arendate adăugativ cu prețuri scăzute din cauza dificultății transporturilor;—ar permite exploatarea întinselor pădurilor și a numeroaselor mine, care adăugă este imposibilă din cauza lipsei căilor de comunicație ;—ar menagia animalele și astfel ar scuti de epizootii ;—ar permite introducerea irigațiunilor care ar face fertile pământurile imense, inculte până acum, și ar combate cu eficacitate uscăciunea care le bântue atât de des și atât de crud ;—el ar fi calea care ar duce la constituirea unei societăți de navigație română pe Dunăre ; — în fine, ar creea o adevărată flotilă, care n'ar compune mai puțin de 500 șlepură și vapoare și 2000 marinari, și care la un moment dat, ar face Statului adevărate serviciuri ¹⁾.

In vain se va dice că țara n'are mijloace să facă față la cheltuiala de 60 milioane aproape ce ar necesita realizarea acestor mari concepții. Administrațiuni actuale i-a fost propus un proiect care permitea a se asigura executarea acestei lucrări, fără ca Statul să deburseze ceva, ci numai prin mijlocul garantării dobândei. Proiectul atingea numai Jiu, Oltul, Argeșul, Dâmbovița, Ialomița și

¹⁾ Navigația rîurilor române și proiectul Prințului George Bibescu, de Ed. Hommaire de Hell

Siretul, cară aveau afi întreprinse, nu toate de o dată, ci unul după altul.

Cu toată calitatea membrilor cară compuneau grupul franceso-român, ce se însărcina cu această afacere, și cu toată siguranța absolută ce prezintă ești, propoziția nu întâmpină nici-de-cum favoare.

Mărturim că nu era acesta mijlocul de a compensa efectele desastroase ale Convenției Comerciale.

Inainte de a sfîrși să dicem un cuvînt asupra desrobiri de care se bucuraau Galați și Brăila. Această desrobire atragea în aceste duoă porturi o mare cantitate de mărfuri din țările occidentale, și corăbulile cari aduceau acolo aceste provenințe, găseau ușor de ase închiria la întoarcere. Această stare de lucruri nu convenea pote Austro-Ungariei. Fie din complexență, fie din nebăgare de seamă, Guvernul român suprimă desrobirea porturilor Brăilei și Galațului. Neapărat că se promise Brăilei și Galațului o compensație : docuri și întrepose ; dar aceste orașe acceptă și adă efectul acestor promisiuni¹⁾ Pe de altă parte, — și aceasta merită cea mai gravă atențune, — prin o combinație de tarife de drumuri de fer, destinată a favoriza în special numai transporturile, fie între România și Viena, fie între piețele române și Hamburg sau Stettin, Austria, în acord cu Germania, a căutat să întoarcă spre

¹⁾ Comerțianții din Galați adresară de unechi Senatului o petiție care se termină prin aceste cuvinte Destinele acestui oraș sunt în mânele voastre ; puteți să-l rădicați dându-i înapoia calitatea de porto-franco, adică, dându-i înapoia dreptul ce are de a fi.

Nord, curentul comercial care, până atunci, pleca din porturile române și se îndrepta spre Occident prin Mădărîana. Astfel, pe când un vagon care circulă între Brăila și Galați, este tarifat cu 74 centime de chilometru, ca să meargă la Stettin nu plătesce de cât 45 de centime. Ce se va întimpla dar? Se va întimpla că, prin suprêmearea porto-francului, productele occidentali, ne mai având avantaj de a fi aşezațe în România, iar corăbiile fiind aproape sigure că nu vor mai găsi a se închiria la întoarcere, mișcarea comercială și maritimă a României cu Franța și Anglia va scădea din di în di, și astfel va fi Austro-Ungaria cu Germania care vor profita de această nouă situație.

Dupe cum se vede, Guvernul român, am putea-o să dică fără exagerație, e responsabil cel puțin că a lăsat să se agraveze consecințele Convențiunii Comerciale. Ce hotărâre va lua el în privința acestei convențiuni? O vom scrie cât de curând. Însă, de pe acum, putem resuma situația astfel: *experiența s'a făcut; resultatele stabilite sunt necontestabile; Convențiunea Comercială este astfel, că un guvern, ori care ar fi acela, n'ar avea nică o scusă de a nu o denuncie.*

Această denunciere, Guvernul actual este cu atât mai mult în poziție de a o face, cu cât el a câștigat drepturi speciale la buna-voință a cabinetului din Viena și a celuia din Pesta.

Tot pentru același motiv va trebui să ţie asemenea ușor, de a închidea cu Austro-Ungaria un nouă tratat comercial, în nisice condiționări mai echitabile, condiții-

ună cară să permită României de a se rădica din teri-
bila încercare economică, la care a fost supusă de acum
9 ani.

4 Ianuarie, 1885 ¹⁾).

¹⁾) Nouvelle Revue du 1-er Février

APENDICE

încheiat cu dênsa convențiuni comerciale, adică : cu Germania, Austro-Ungaria, Rusia, Belgia. — Anglia și Franța fac excepțiune la această regulă. Următoarele cifre confirmă această observațiune.

de la 1877 până la 1883.

Franța	Rusia	Turcia	Belgia	Alte țări
135,780,996	41,315,474	173,087,907	5,533,674	173,788,945
170,786,285	94,988,503	84,406,132	17,418,467	83,484,692
35 005,289	53,673,029	88,681,775	11,884,793	90,402,253
,	,		,	

O simplă observație. Balanța comercială, cu puține excepții, este în favoarea României în relațiile săle cu țările cu cari nu este legată prin tractate de comerț; din contra, este aproape în tot deauna în defavoarea sea în relațiile săle cu țările cari au

Mișcarea comercială în România

	Germania	Anglia	Austro-Ungaria
Exportațunea	15,492 704	415,041,097	527,539,717
Importațunea	207,817,880	372,689 666	1,022,432,370
Balanța favor. Importat	192,325,176		494,892,653
> > Expoit. . . .	>	42,351,431	>

COMERCIUL GENERAL AL ROMANIEI DE LA 1871—1877

1°. Intre State, pe perioadul de şese ani cu balanţurile particulare şi generale.

NUMIREA STATELOR	Anu	Export	Totalul Exportului	Import	Totalul Importului	Balanţul favorisator Exportului	TOTALUL balanţului favorisator Exportului	Balanţul favorisator Importului	TOTALUL balanţului favorisator Importului	Balanţul General + Produsul Exportului — „ Importului
Germania . . .	1871	1.588.598		5.569.767		—	—	3.981.169		
	1872	3.162.036	3.162.036	7.376.581	7.376.581	—	—	4.214.545		
	1873	444.566		6.433.739	6.433.739	—	—	5.989.173		
	1874	234.391		6.171.037	6.171.037	—	—	5.939.646		
	1875	259.709		4.969.413	4.969.413	—	—	4.809.704		
	1876	1.143.173	6.732.473	14.837.180	45.357.717	—	—	13.694.007	38.628.244	— 38.628.244
Austro-Ungaria . . .	1871	49.635.217		37.028.629		12.606.588		—		
	1872	81.688.383	81.688.383	38.773.290	38.773.290	42.915.093		—		
	1873	68.768.508		39.348.143	39.348.143	29.420.425		—		
	1874	55.476.370		48.308.102	48.308.102	7.168.268		—		
	1875	38.735.496		40.206.099	40.206.099	—		1.470.573	6 564.746	+ 85.545.628
	1876	73.790.878	368.094.912	78.885.051	282.549.284	—	92.110.374	5.094.173		
Englintera . . .	1871	27.395.260		14.390.820		13.004.440		—		
	1872	14.132.375	14.132.375	21.379.422	21.379.422	—		7.247.057		
	1873	16.349.411		22.409.611	22.409.611	—		6.060.200		
	1874	13.080.446		32.849.683	32.849.683	—		19.769.237		
	1875	18.595.010		25.158.227	25.158.227	—		6.563.217		
	1876	40.534.013	130.086.515	26.999.710	143.187.473	13.534.303	26.538.743	—	39.639.701	— 13.100.958
Francia . . .	1871	31.951.541		9.819.459		22.132.082		—		
	1872	14.696.603	14.696.603	15.632.645	15.632.645	—		936.042		
	1873	14.056.883		14.534.527	14.534.527	—		477.644		
	1874	10.022.927		15.684.240	15.684.240	—		5.661.313		
	1875	24.040.665		15.560.859	15.560.859	8.485.806		—	7.074.999	+ 26.993.774
	1876	31.792.987	126.567.606	28.342.129	99.573.859	3.450.858	34.068.746	—		
Italia . . .	1871	2.155.478		1.182.784		972.694		—		
	1872	2.053.707	2.053.707	478.658	478.658	1.575.049		—		
	1873	3.407.146		351.263	351.263	3.055.883		—		
	1874	4.095.336		733.535	733.535	3.361.801		—		
	1875	1.776.414		374.286	374.286	1.402.134		—		
	1876	5.053.811	18.541.892	834.003	3.954.523	4.219.808	14.587.369	—		+ 14.587.369
Russia . . .	1871	3.415.634		3.267.273		148.361		—		
	1872	2.092.149	2.092.149	3.830.580	3.830.580	—		1.738.431		
	1873	3.870.537		2.918.499	2.918.499	952.038		—		
	1874	1.985.674		2.976.388	2.976.388	—		990.714		
	1875	2.146.869		2.395.906	2.395.906	—		249.037		
	1876	3.706.445	17.217.308	4.454.576	19.843.222	—	1.100.399	748.131	3.726.313	— 2.625.914
Turcia . . .	1871	39.586.636		10.476.460		29.110.176		—		
	1872	27.268.429	27.268.429	17.727.085	17.727.085	9.541.344		—		
	1873	35.782.190		8.570.997	8.570.997	27.211.193		—		
	1874	39.820.455		12.475.676	12.475.676	27.344.779		—		
	1875	37.445.605		7.354.262	7.354.262	30.041.343		—		
	1876	49.183.210	229.088.525	7.634.676	64.239.156	41.548.531	164.847.369	—		+ 164.847.369
Diferite State	1871	21.954.418		1.192.036		20.762.382		—		
	1872	21.463.422	21.463.422	4.129.519	4.129.519	17.333.903		—		
	1873	14.891.431		3.300.388	3.300.388	11.591.043		—		
	1874	10.001.219		3.595.453	3.595.453	6.405.766		—		
	1875	20.503.538		4.815.153	4.815.153	17.241.158		—		
	1876	30.051.769	118.865.797	3.946.178	20.978.727	26.105.591	97.887.070	—		+ 97.887.070
		1.015.195.028		679.683.961		431.140.070		95.634.003		+ 335.506.067

Excedentul Exportaţiunie asupra Importaţiunie Excedentul Exportaţiunie asupra Importaţiunie.

335.506.067 Lei

335.506 067 Lei

2°. Pentru fie-care şase ani şi pentru toate Statele.

NUMIREA STATELOR	1871		1872		1873		1874		1875		1876	
	Export	Import	Export	Import	Export	Import	Export	Import	Export	Import	Export	Import
Germania . . .	1.588.598	5.569.767	3.162.036	7.376.581	444.566	6.433.739	231.391	6.171.037	159.709	4.969.413	1.143.173	14.837.180
Austro-Ungaria . . .	49.635.217	37.028.629	81.688.383	38.773.290	68.768.568	39.348.143	55.476.370	48.308.102	38.735.496	40.206.069	73.790.878	78.885.051
Englintera . . .	27.395.260	14.390.820	14.132.375	21.379.422	16.349.411	22.409.611	13.080.446	32.849.683	18.595.010	25.158.227	40.534.013	26.999.710
Francia . . .	31.951.541	9.819.459	14.696.603	15.632.645	14.056.883	14.534.527	10.022.927	15.684.240	24.046.665	15.560.859	31.792.987	28.342.129
Italia	2.155.478	1.182.784	2.053.707	478.658	3.407.146	3.407.146	3.405.336	733.585	1.776.414	3.742.88	5.053.811	834.003
Rusia . . .	3.415.634	3.267.273	2.092.149	3.830.580	3.870.537	2.918.499	1.985.674	2.976.388	2.146.869	2.395.906	3.706.445	4.454.576
Turcia . . .	39.586.636	10.476.400	27.268.429	17.727.085	35.782.190	8.570.997	39.820.455	12.475.676	37.445.605	49.183.210	7.634.676	
Diferite State	21.954.418	1.162.036	21.463.422	4.129.519	14.891.431	3.300.388	10.001.219	3.595.453	20.503.538	4.815.153	30.051.769	3.946.178
	176.130.064	82.927.228	166.557.104	109.327.780	157.570.732	97.867.167	134.713.818	122.794.114	144.962.079	100.834.169	235.256.286	165.933.503
Balanţul favorisator Exportului	94.755.554		57.229.324		59.703.565		11.919.704		42.575.137		69.322.783	

Produsul Balanţului general în favoarea Exportaţiei în aceşti 6 ani: **335 506 067 Lei**

COMERCIUL EXTERIOR AL ROMANIEI DE LA 1871 – 1884

1°. Intre State, pe perioful de șapte ani cu balanțurile particulare și generale.

NUMIREA STATELOR	Anii	Export	Totalul Exportului	Import	Totalul Importului	Balanțul favorisator Exportului	TOTALUL balanțului favorisator Exportului	Balanțul favorisator Importului	TOTALUL balanțului favorisator Importului	Balanțul General + Favoreaza Exportului – „ Importului	
							Balanțul favorisator Exportului	balanțului favorisator Exportului	Balanțul favorisator Importului	Totalul balanțului favorisator Importului	
Germania	1877	287.601		39.567.396					39.279.795		
	1878	1.271.525	1.271.525	19.904.319	19.904.319				18.632.794		
	1879	1.558.498		18.461.956					16.903.458		
	1880	722.912		23.930.235					23.207.323		
	1881	1.584.420		31.775.936					30.101.516		
	1882	5.506.937		30.291.315					24.784.378		
Engltera	1883	4.560.811	15.492.704	43.886.724	207.817.881				39.325.913	192.325.177	-192.325.177
	1877	11.901.810		37.194.590					25.292.780		
	1878	40.279.644	40.279.644	52.924.178	52.924.178				12.644.534		
	1879	37.808.609		50.529.285					12.630.016		
	1880	56.415.987		57.359.889					943.902		
	1881	82.227.074		50.508.269							
Austro-Ungaria . . .	1882	97.669.276		45.430.204	31.718.805					51.511.832	+ 42.351.431
	1883	88.648.637	415.041.097	78.743.251	372.689.666	52.239.072	93.863.263				
	1877	90.134.238		179.782.782					89.648.544		
	1878	67.273.674		168.043.027					100.700.353		
	1879	68.856.820		124.754.860					55.898.040		
	1880	82.958.681		126.401.405					43.442.784		
Belgia	1881	72.131.702		134.963.201					62.831.499		
	1882	74.706.217		134.514.529					59.808.312		
	1883	71.478.385	527.539.717	153.972.506	1.022.432.370				82.494.121	494.892.653	-494.892.653
	1877	134.122		103.493	30.629						
	1878	2.101.109		472.588	1.688.521						
	1879	250.479		1.513.408					1.262.929		
Franța	1880	2.550		3.331.310					3.328.760		
	1881	559.807		3.600.887					3.041.080		
	1882	593.952		2.726.728					2.132.776		
	1883	1.831.655	5.533.674	5.670.053	1.7418.467		1.719.150		3.838.398	13.603.943	-11.884.793
	1877	5.807.636		88.800.816					32.993.180		
	1878	19.335.545		15.903.854	3.431.691						
Italia	1879	17.775.037		15.450.919	2.324.118						
	1880	27.758.406		18.378.851	9.379.555				3.399.969		
	1881	19.270.948		22.670.917	3.655.294				17.402.798		
	1882	26.744.978		23.089.684					53.795.947		
	1883	19.088.446	135.780.996	36.491.244	170.786.285		18.790.658			35.005.289	
	1877	616.649		1.274.145					657.491		
Rusia	1878	7.155.088		1.240.962	5.914.120						
	1879	7.718.417		1.474.904	6.243.513						
	1880	2.918.779		1.539.911	1.378.808						
	1881	4.628.738		1.885.253	2.743.484						
	1882	4.560.218		1.787.946	2.772.273						
	1883	2.218.977	29.810.866	3.018.477	1.2221.594		19.052.263		799.500	1.450.991	+ 17.595.272
Serbia	1877	5.115.346		26.759.583					21.644.237		
	1878	4.888.391		27.931.438					23.043.047		
	1879	6.036.217		10.511.295					4.475.078		
	1880	4.804.322		5.912.300					1.047.978		
	1881	4.485.949		5.688.243					1.202.294		
	1882	7.744.318		8.969.133					1.214.815		
Turcia	1883	8.180.931	41.315.474	9.210.511	94.988.503				1.035.580	53.673.029	-53.673.029
	1877	886.854		316.297	570.557						
	1878	525.359		507.049	1.059.035						
	1879	1.599.199		540.154	1.033.015						
	1880	1.016.157		583.130	90.544						
	1881	1.192.671		1.102.097	633.735						
Alte State	1882	1.619.457		985.722	1.554.957						
	1883	2.482.049	9.921.713	927.092	5.021.560						
	1877	17.200.176		4.965.140	12.235.036						
	1878	51.024.808		13.653.711	37.641.134						
	1879	49.002.349		20.630.356	28.371.993						
	1880	23.090.837		8.517.709	14.573.128						
Bulgaria	1881	II 344.377	172.817.820	12.372.172	84.131.670	2.247.546			1.027.795		
	1882	12.599.971		10.352.425					5.084.855	6.112.650	+ 88.956.237
	1883	8.555.302		13.640.157							
	1877	8.996.668	79.817.865	47.954.318	24.609.856						
	1878	22.860.879		10.339.563	37.014.755						
	1879	47.954.318									
Grecia	1880	12.232.717	28.248.502	4.193.604	8.187.150						
	1881	5.064.528		4.071.847	992.681						

